

mevzu

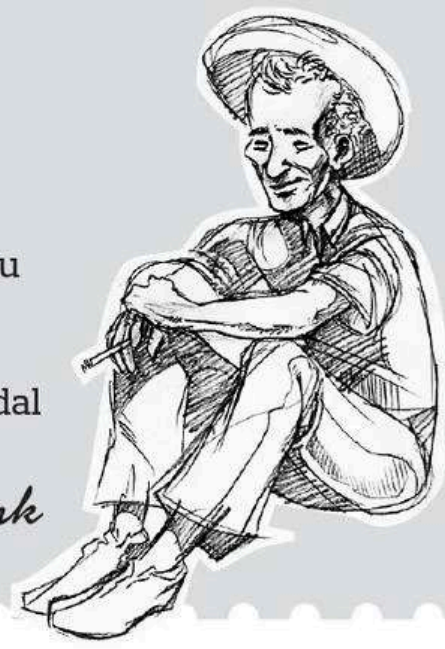
kafasına göre çıkar #1

mevzu çıktı!

Şu karşıkı sandalı görüyor musun? Bakın sahile yaklaşıyor. Onu yürüten şey nedir? Kürekleri değil mi? Ya şu uçan martılar! Kanatları yolunsa artık uçabilir mi? Düşünce de böyledir. Dört duvar arasına kapatılmak istenirse kanatsız kuş, küreksiz sandal oluverir ve bütün manasını kaybeder”

sait faik abasıyanık

Sizlere Sait Faik'in bu yazısıyla merhaba diyoruz. Felsefe-Sosyoloji öğrencileri olarak bölümümüze, fakültemize, sokağa dair söyleyeceklerimiz var. Özellikle de bu kadar sistem tarafından itildiğimiz, öğrenci üzerinde bir sürü 'mevzu'nun yaşandığı bu günlerde. Hayatımızda var olan bunca karışıklıklara rağmen yaşadığımız yerleri amfilerimizi, Hergele Meydanı'nı, kantinimizi değiştirmek için beraber üretme, paylaşma kararı aldık. Tarihin her zaman üreterek değiştiğinin farkında olarak; önümüze hiç bir disiplini koymadan tamamen kendimizi ifade etmek üzerine harekete geçtik. Felsefe ve Sosyoloji de karşılaştığımız Wittgenstein'ı, Marx'ı, Hegel'i, Dunkheim'ı ve nicelerini önümüze alarak tartıştık. Sadece bölümlerimizle sınırlı kalmadan; hayatın içerisinde ne varsa onunla ilgili yazmak, çizmek ve düşünmek için yola koyulduk.

Biliyoruz **mevzumuz** çok, yolumuz uzun. Sokaklarda insanların

birbirlerinin yemeklerini çalarcasına rekabet ettiğini her gün yaşarken, sefertısından da yemek yenilebileceğini haykırmak var bu yolda. En büyük amacımız düşüncelerimizi birlikte özgür kılabilmek, bazen sıkıldığımız derslerimiz dışında koridor sohbetlerinde buluşmak, bir film gösterisinde toplanmak veya bir fanzinin dizgisini birlikte oluşturmak olacak. Sait Faik'in bahsettiği sandalın küreği, martının kanadı olmak için buradayız ve ilk olarak bir fanzin çıkarma kararı aldık.

Fanzinimizin ismini **mevzu** koyduk; çünkü dünyayla, doğayla, kültürle, insanlıkla mevzumuz var, anlatacak dertlerimiz var. Üniversiter yapı ve öğrencilik olayıyla yaşayarak öğreneceklerimiz ve paylaşacaklarımız var. Bizi artık kantinde, amfide, orda şurda bulabilirsin. Bizimle birlikte fanzinimizi beraber oluşturmak, paylaşmak istersen bize facebook veya twitter adreslerimizden ulaşabilirsin.

mevzu

kafasına göre çıkar #1

Bir varmış, bir yokmuş; evvel zaman içinde kalbur saman içinde...İstanbul'un güzide yeditepelerinin arasında Sahn-ı Seman medreselerinin devamı olup, Fatih zamanında darülfünun kabul edilen bir mektep varmış. Mektebin başında da kindar mı kindar bir sultan otururmuş.

Bir zaman geldiğinde sultan, mektebi bir çiftliğe dönüştürmeye karar vermiş. Çıkardığı fermanlarını mektebin her yerine asarak talebelerin yemek hakkını gasp ettiğini ve aşhanelerdeki yemek fiyatlarına %85 zam yaptığını duyurmuş. Padişahın doktoru, yancısı Yunus Sultan'ın bu fermanı talebeler içinde hoşnutsuzluklara sebep olmuş. Artık burası bir mektep değil, Yunus Baba'nın çiftliği oluvermiş. Fermanı gören öğrenciler mekteplerinin çiftliğe dönüştürülmeye çalışıldığını öğrenince bir boykot yapmaya karar vermişler. Yıllardır talebelerine cezalar yağdıran, as-tıran kestiren Yunus Sultan bu sefer sert kayaya toslamış.

Talebelerin isyankar, tama etmez seslerinin birleştiği gün; yani boykot günü gelip çatmış. Talebeler kendi meydanlarında alternatif bir aşhane kurarak, diğer mekteb-i mahlukatlarla birlikte ücretsiz olarak kendi elleriyle yaptıkları yemekleri yemişler. Mektebin en büyük meydanı o gün talebelerin eline geçmiş ve bütün talebeler şarkılar, türküler eşliğinde bu dayanışma sofrasında yerlerini almıştır. Padişahının talebe haraçlarını kaldırmasından sonra; "Padişahımız haraçları kaldırıyorsa biz de bu parayı bir yerlerden çıkartırız" demesini doğrularcasına yaptığı yemekhane zamlarına karşı talebelerden yükselen bu düşgücü yüksek sesi kısmak için yanlarına bir elçi yollamış. Elçiyle talebelerin gerçekleştirdiği münazaralar sonuçsuz kalmış, elçi Yunus Sultan'ın çiftlik hayallerini anlatadururken, talebeler istediklerini almayana kadar bu saldırıya karşılık vereceklerini söylemişler. Yunus Sultan'ın istediği mektep talebelerin ceplerindeki bütün paralarını mektebe verdiği, okumakmış, öğrenmekmiş, kendini geliştirmekmiş böyle şeylerin yeri olmadığı, çık diyince çıkan, yap diyince yapan bir talebeler bütünü yaratılmış bir çiftlik gibi yapmış.

Elçinin talebelerin ayaklarına kadar gitmesi de talebelerin hoşnutsuzluklarını gidermemiştir. Çiftliğinde talebelerine çip takarak dolaştırma fermanını yayınlamaya hazırlanan Yunus Sultan; çiftliğin olmazsa olmazlarından kulübüleri -halk bankası bankamatığı- okula getirerek bu süreci tamamlamak istemektedir. Ancak 9 Ekim'de gerçekleştirilen boykot; Padişah özentisi Yunus'un padişahına istediği gibi bir çiftlik bırakamayacak olmanın sonucu olarak başının derde girdiğinin ilk göstergesidir. Çünkü arsız, uslanmaz, isyankar talebeler kendi aralarında yaptıkları münazaralar sonucu bu fişeği ateşe dönüştürme ve başladıkları işi bitirme kararı almışlardır.

Yani bunu okuduğunuz vakitlerde içerlerde bir yerlerde talebeler seslerini çoğaltmaya, yemekhane zamlarına karşı dayanışmaya devam ediyor olacaklar. Yunus Sultan mektebi çiftliğe dönüştürmekte kararlıdır. Peki ya sen mektebinin çiftliğe dönüşmesine razı mısın? Ee bize de bundan sonra talebelerin meydan sofrasında kıvrılıp oturmak ve bekleyip, izlemek düşecek; masalların sonunda her zaman iyilerin kazandığını bilerek...

Yunus Sultan'ın Çiftliği

Bir varmış, bir yokmuş; evvel zaman içinde kalbur saman içinde...İstanbul'un güzide yeditepelerinin arasında Sahn-ı Seman medreselerinin devamı olup, Fatih zamanında darülfünun kabul edilen bir mektep varmış.

kara kutulu

Televizyon hayatımızda yer edineli uzun bir zaman olmamışsa da kat ettiği gelişme övgüye değerdir. Tabii burada televizyonun tarihi gelişiminden bahsetmeyeceğim. Her ne kadar bütün evlere girip evde bulunduğumuz süre boyunca ilgi odağımız olmayı başarmışsa da zihnimizin bir köşesinde adı hala 'aptal kutusu' dur. Ancak gözümüzü boyamasına, bizi düşünmekten alıkoymasına müsaade etmişizdir nedense. Seçici olmamış, önümüze ne konduysa mantık süzgecinden geçirmeden izlemişizdir. Bu renkli ekran hanelerimizde baş köşeye kurulduğundan, diziler kendilerine yeni bağımlılar yarattıktan, gündüz kuşağı programları ev hanımlarının yemeklerini ocakta unutmasına neden olduktan beridir 'her şey ayağıma gelsin' mantığı iyice yerleşmiştir. Sinemaya ve tiyatroya gitmeye gerek kalmamış, en güzide kültür sanat mekânlarımız alışveriş merkezlerine dönüşmüştür tek tek. Kitap satın almaya gerek görülmemiş, nasıl olsa romanlarımız reyting uğruna uzatıldıkça uzatılan, özgünlüğünü kaybeden dizilere dönmüştür bir bir.

Geçmişe duyduğumuz merakı seyrettiğimiz kurmaca film ve dizilerden giderip araştırma, okuma gereği duymamışızdır. Oysaki iş ticarete dökülmüş senaryo ve kurgu bakımından bir kısır döngüde olan diziler ve onlardan altta kalmayan kadın programları; ciddiyetten yoksun, seviye sınırlarını zorlayan tartışma programları; yarışmalar ve evlendirme programları... Bunlar insanları gerçek hayattan kopartıp istediği gibi yönlendirmektedir. Dizi karakterlerinin ölümü ardından cenaze namazı kılan ya da dizinin etkisi altında kalıp adam döven yetişkinler(!), kendini çizgi film karakteri sanıp camdan atlayan ya da evlerini yakan çocuklar ise bunun en güzel örneğidir. Yapılan eleştiri televizyona değil; kullanılma biçimine, işin ticarete dökülmesine, büyük toplumsal gelişme sağlayabilecek bir kitle iletişim aracının amacı dışında kullanılmasına, farklı amaçla icat edilmiş ama insan öldürmek amacıyla kullanılan bir bıçağa çevrilmesinedir. Tabii bir elin parmaklarını geçmeyen sayıdaki kaliteli programa saygıyla...

Merve

bir reklam filmi üzerine

Bu yazı ünlü düşünür/ filozof/ mimar ve her birşey olan Ali Ağaoğlu'nun son reklamı maslak 1453 ile ilgili. "Yaptım, oldu" sözleriyle medyada bir furya yakalayan Ali Ağaoğlu bu reklam filminin başlama-sıyla birlikte üniversiteli bir çalışanı azarlarken çıkıyor. "her üniversiteli de iş bulacak değil ya" diyen başbakana sahip bir memlekette artık insanların çokta şaşırmayacağı hatta içselleştireceği birşey haline gelmiş bu davranıştan sonra kamera büyük patronumuzun altın kol saatine ilişiyor. Reklam ilerledikçe bir komedi filminin fragmanını izlermişcesine bir büyüye kapılabilirsiniz.. Tam bu sırada bu zat-ı muhteremin ağzından "insanlar mutlu olsun, bunu istiyorum" cümlesini duyunca irkilebilirsiniz. Çünkü bu laftan sonra yüzünde beliren hal ve o suskunluk; bu gerizekalı insanlar da bana inanıyor ha ha ha halleri. Ali Ağaoğlu bunu en hislerini en son dile getirdiğinde Ayazma da insanların evlerini başına yıktı. Korkulacak adam vesselam!

Reklam filmi devam ederken şirketin görülen amblemi Süperman filmini hatırlatıyor. Karşımıza bir kez daha beyaz atla çıkan Ali Ağaoğlu proje adından da belli olacağı gibi bu dönemin Fatih'i olduğunu haykırıyor. Memleket insanının ırkçı, şoven tutumlarını pekiştiren; Osmanlı torunu olmanın "gururunu" suratımıza çarpan Malkoçoğlu vari bir sahne. En sonunda da çağ değiştirmeyi kendine görev edinmiş ünlü bir düşünürün büyük puntolarla yazılmış safsatasıyla reklam sona eriyor.

Bu reklamı izledikten sonra insanın kusası geliyor olduğu yere. Biz bu icraatları daha önce yaptırdığı her toplu konut sırasında insanların evlerinin başlarına yıkılmasından ve insanların sokakta

birakılmasından biliyoruz. Yeşil ve doğal alanlarının tahrip edilmesinden buna karşı açılan davaların geri döndürülmesinden tanıyoruz. Evet, biz Ali Ağaoğlu'nu aynı zamanda İTÜ'de öğrenciler tarafından yumurtalanmasından tanıyoruz.

Üniversiteler için yeni bir yönetme şekli tartışılırken, bunların içinde bir sermayedarın oluşturulacak olan üniversite konseyinde yer alması gündemde. Yani Ali Ağaoğlu gibilerin. Bunun gibi nefret sebebi insanların üniversiteyi yönetecek olmasını düşünmek bile bir ürpertiye sebep oluyor sanırım. Akademisyenleri azarlayan ve kampüste atla dolaşan bir üniversite konsey üyesi düşünebiliyor musunuz? Ya da üniversite kapısının girişine kocaman " Tarih hayal edenleri değil, bu hayalleri yıkanları yazar" yazısının yerleştirildiğini hayal edebiliyor musunuz?..

Fırat

Felsefi tepkime

Yığılıp kaldı ölüme özlem,--
ölüme çalan nefesinin çılgılığı...
Fark etmek aklın yüceliğini mi
yoksa kibrini mi gösterirdi

“Mezkûr kitabın(bu metnin) bu haliyle edebi eser niteliği taşımadığı, okuyucu haznesine ilave katkısının olmayacağı, kriminolojik açıdan da kitapta(bu metinde), insanın bayağı, adi, zayıf yönlerinin işlenmesinin okuyucu üzerinde suça izin verici tavırları geliştirmektedir.”

T.C BAŞBAKANLIK

Küçükleri Muzır Neşriyattan Koruma Kurulu

Mezkûr: Adı geçen, anılan, sözü edilen, zikredilen, zikrolunan

Muzır: Yaramaz, cinsel gelişmeye zararlı

Neşriyat: Yayın

Kratere yaklaştıkça ölümcül bir his kaplıyordu gövdesini ve adımlarını saymayı kaybettiği ‘o yeri’ düşünüyordu sürekli. Ne yaptığını bilen biri ile ne yaptığını bilmeyen biri arasındaki fark “bir seçimden” ileriye gidemiyordu hiçbir zaman—ve o bunu çok iyi biliyordu. Uzun zamandır yürüyordu ölümüne, yürüdüğü ölümün yolu olsa da adımları bu dünyaya aitti ve yorgundu ve çaresizdi. Yığılıp kaldı ölüme özlem,-- ölüme çalan nefesinin çılgılığı... Fark etmek aklın yüceliğini mi yoksa kibrini mi gösterirdi. EMPEDOKLES o gün pabucunun birinin ayağından fırladığını fark etmedi yere yığılırken—belki de farkındalığın kibrini orada bırakmayı seçti ve bir ayağı yalın, topallaya topallaya kaybordu kratere doğru.

histerik bir b o ş l u k
cinayet--e im ren me hali

intiharsüsv verilmiş bir kartpostal

anlamsalyitiklik

Aynı anda birden fazla yerde olmanın verdiği bir bilinmezlik hali. Sen! Kafasına silah-ı dayamaya tereddüt eden, ölüm ne kadar uzun olabilir ki beynine giren bir kurşunun zamanıyla.? Kafatasının içine, beynine kadar, orada o an ne varsa, artık her şey daha ölü. Ölü bedenimize eklediğimiz bir uzvumuz daha oldu artık. Uzunun gölgesini sürerek geçti duvarlarına karanlık koridorun. Gözlerini sökseler ancak o kadar karanlık olabilirdi her şey. Mutfağın önüne geldi ve bir müddet tereddüt ettikten sonra kapıyı araladı içerden doluşan ışığa--karışan esrarlı bir gıcırtyla HEISENBERG. Kamaşan gözlerini karaya vuran bir fener gibi gezdirdi mutfakta.-- Kadın bir şeyler doğruyordu tezgâhın üstünde--- ki dönüp HEISENBERG'e baktı, elindeki bıçağı bilmeden yine ona doğrultmuştu.-- kadına yaklaştı yavaş yavaş. gözleri bıçağı takılıyordu sürekli. Bu bir “orada olma” ‘nın hikâyesiydi ve HEISENBERG kadına yaklaştı, kadının yumuşacık ellerini avucuna aldı. Kendi devinimi kadının ellerinden bir ölüme işaret ediyordu ve nihayetinde ölümdü bıçağın acısı, vücuduna saplanan. Kadının gözlerine baktı ve usulca omzuna dayadı başını--kadının. Nefesini hissetti ensesinde--kadının. ---Mutfağın önüne geldi ve bir müddet tereddüt ettikten sonra kapıyı araladı....

Futboldan bay" anlar

Marta Vieira da Silva'yı bilir misiniz?

FIFA Dünyada Yılın Futbolcusu , FIFA Ballon d'Or'un da ilk sahibi, Altın top ve Altın ayakkabı sahibi Brezilyalı futbolcu. Nam-ı diğer Dişi Pele. Kendisine 'Sizce futboldan bir erkek kadar anlıyor muyuzdur?' diye bir soru sorulsa tepkisi ne olurdu acaba.

Mantıklı olanı yapıp gülüp geçeceğini tahmin ediyorum zira mantıksız bir soruya mantıklı bir cevap zor verilir.

Binde bir olur bu olay diyebilirsiniz , ben de derim ki :

Ayaklarında futbol topuyla değil ellerinde bebeklerle büyümüş insanların futbola ilgi duymaması ya da sevmemesi her neyse artık "zeka seviyeleri"ni değil "ilgisizliklerini" gösterir ki ülkemizde çoğunlukla futbol kadınlar tarafından takip edilmez maalesef. Takip edilse sevilse Tv de yorumcuyum diye geçinen bir sürü insanın ellerine su dökebilirler aslında futbola tutkuyla bağlı birçok kişi tanıdım hepsi de başta

"ofsayt" olmak üzere her tür teknik bilgiye sahipti.

Aslında burada olay ilgi-ilgisizlik mevzusu değil ya bir "zeka kapasitesi" sorgulama. Problem de bu zaten. Erkeklerin tekelinde olan bir iş durum spor vs. kadınlar tarafından da ilgi görmeye başlanılınca "saçı uzun akli kısa" mantığı devreye sokuluyor sanırım, son olarak futbol olayında gördüğümüz gibi. Deşilince sonu gelmez bir konu bu üzerine çok söz söylenir ama ben sadece şunu belirtmek istiyorum. Erkek ya da kadın olarak değil de insan sıfatıyla baktığımızda anlaşılmayacak ve çözülmeyecek bir durum yok bence ancak bu şekilde ortaçağdan çıkıp geleceğe yaklaşabiliriz.

Otoriterlik Aman öksürmeyi
sansür olurs

...Hırcan' da yeni formatı...
...Siyasetin...
...Yükarıda gerçekleşme...
A) Beyin göçü
C) Sosyal göç

maci hoca

İçki yasağı

yumurta

UYKU

Sıradanın faşizmle yüzleşmesi

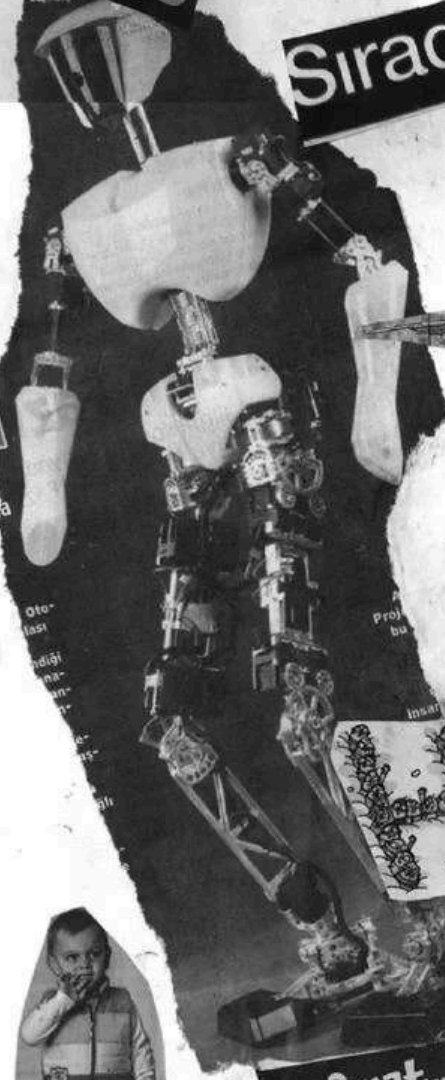
TELEVİZYON
NELER OLUYO
Zam yağmu

Görevimiz
kurban

Hayvan Salomevi' ndeki
5 görevliden oluşan
'kurban timi'
engellerden
atlayarak suv...

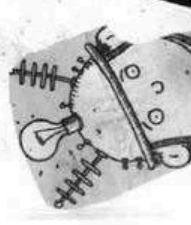
Kılavuzu Tayyip olanın hali

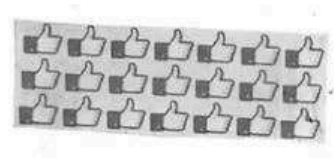
BELKİ
GOOGLE EARTH
DEN Bİ GÖREN
OLUR...

fırat...

top
GÖSTER

Unuz
ER TAYYIP ERDOĞAN
UNİVERSİTESİ - HALI

Mechul
firat...

ent
lerin

Demokrasi

A
R?
u

i **diye**

racon

Zübük

bir şey

BAYKUŞ
BAKIŞI

Meclis'ten geçti,

Cok sakata
geldik!

isyan var!

NIKAHTAN
ÖNCE
AŞLA!!!

Ginnet

Toplum
riyakârlıkla
çürüyor

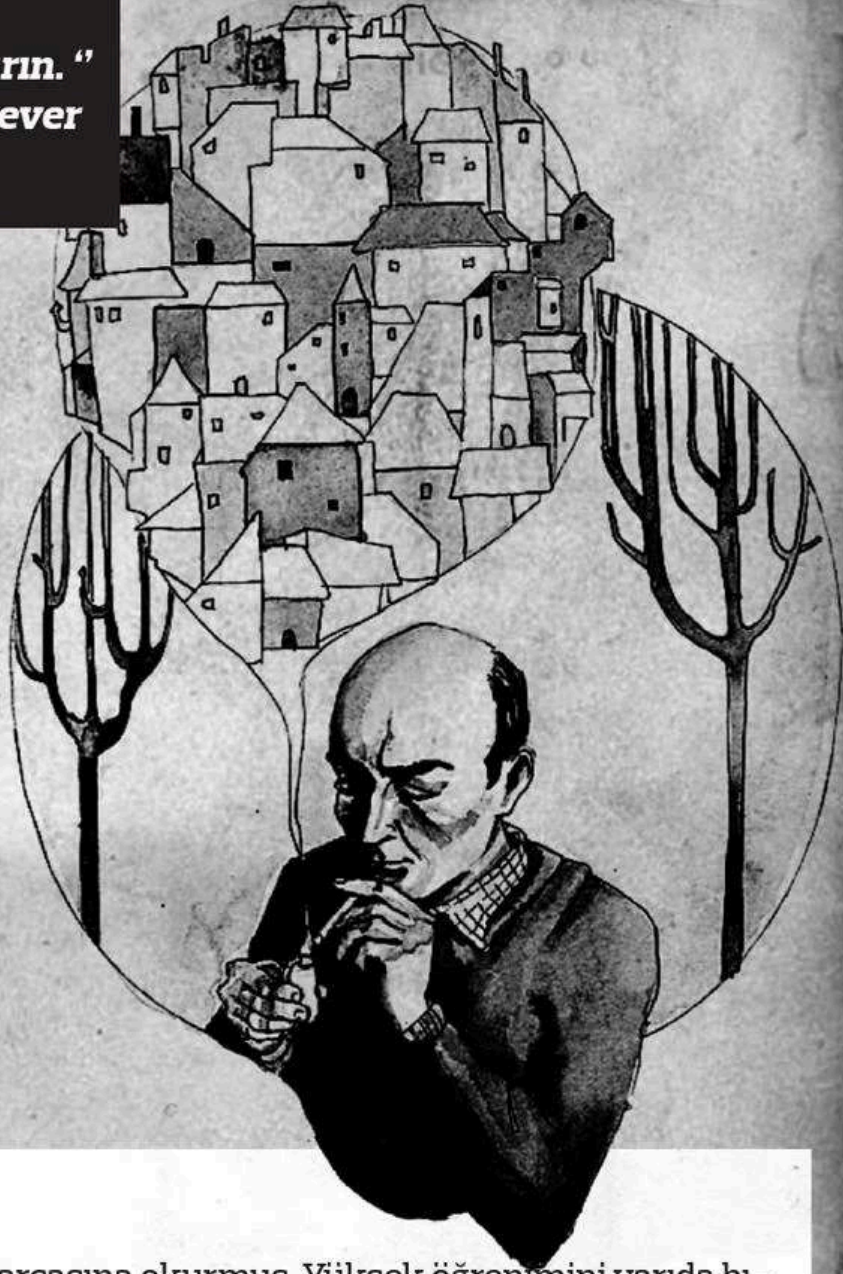
yerçekimli karanfil ustası

"Biliyorsun bizim her türlü yalnızlığımız, yeni bir dil olacak yarın."
Edip Cansever

Ve sonra? Sonrası iyilik güzelliik...

'8/8/1928. Babam Kuran'ın arkasına yazmış doğduğum tarihi. Sonra da nüfusa kaydettirmiş. Pek sevinmiş erkek olmama." Diyor Edip Cansever, otobiyografisinin başında. İstanbul'da doğmuş; aylardan Ağustos. Çok sonraları yazdığı "Kirli Ağustos" adlı şiir kitabının isim babası doğduğu ay, kirli bir Ağustos. Üç kız kardeşi varmış Edip Cansever'in. Babası, Cansever'in değışiyle "eli sıkı" Kapalıçarşı esnafıymış, sonraları panayrlara gitmiş, kendi işini kurmuş. Annesi, zamanın Aksaray'ına inen geniş asfaltlı yolda olan evlerinden sorumluymuş. Cansever gelince altı yaşına. İlk Okula yazdırmışlar onu. İlkokul, ortaokul derken, İstanbul Erkek Lisesi'ni bitirmiş, yüksek öğrenimini gittiği Yüksek Ticaret Fakültesi'nde yarım bırakmış. Yaz tatillerinde; başta nefret ettiği Kapalıçarşı'daki babasının dükkânında çalışmış, sonraları para kazanmaya başlayınca geçmiş nefreti. Çok zayıfmış, kafası da bedenine göre oldukça büyükmüş. Kavgalarda kimseyi dövememekten yakınmış.

Cansever'in şiir ile tanışması lise yıllarında olmuş. Tevfik Fikret okur, onun etkisiyle şiirler yazarmış. Çınaraltı, İstanbul gibi dergilere göndermiş şiirlerini. Daha çok sever olmuş şiiri, kitapları. Dünya Klasiklerini, Yunan klasiklerini

yutarcasına okurmuş. Yüksek öğrenimini yarıda bırakan Cansever; babasının yardımıyla Kapalıçarşı'da bir antika dükkânına sahip olmuş. Bu antika dükkânını ortağıyla yürütmeye çalışan Cansever için yaptığı işten ziyade, şiir ön planda olmuştur. Ortağının anlayışlılığı sayesinde, dükkânının çatı katında vaktinin çoğunu şiire harcamıştır. Şiir sevgisi gün gün artan Cansever, edebiyat çevrelerinde birçok yeni yüz tanımış, güzel dostluklar edinmiştir. Bunların başında A. Hamdi Tanpınar, Neşet Halil Atay, Mehmet Kaplan gelir ve daha sonraları II. Yeni Şiir hareketinde arkadaşları olan Turgut Uyar, İlhan Berk...

Şiirde imgeyi dilin içinde eritmiş; yeni ve özgün kelimeler türetmiş, bunları şiirinde büyük bir ustalık ile kullanmıştır. Şiirinin temalarını çocukluk anılarından, kişinin "büyük yalnızlık"ından, ümitsizlikten seçmiştir.

Umutsuzlar parkı

Binlerce, ama binlerce yıldır yaşıyorum.
Bunu göklerden anlıyorum, kendimden anlıyorum biraz.
İnsan, insan, insandan; ne iyi ne de kötü
Kolumu sallıyorum yürürken, kötüysen yüzümü buruşturuyorum
Çok eski bir yerimdeyim, çürüten bir yerimden geliyorum.
Öldüklerimi sayıyorum, yeniden doğduklarımı
Anlıyorum, ama yepyeni anlıyorum bıktığımı.
Evlerde, köşe başlarında değişmek diyorlar buna
Değişmek.
Biri mi öldü, bir mi sevindi, değişmek koyuyorlar adını
Bana kızıyorlar sonra, ansızın bana
Kimi ellerini sürüyor, kimi gözlerini kapıyor yaşadıklarına.
Oysa ben düz insan, bazı insan, karanlık insan
Ve geçilmiyor ki benim
Duvarlar, evler, sokaklar gibi yapılmışlığımdan.

Bilmezler, kızmıyorum, bunu onlardan anlıyorum biraz.
Erimek, bir olmak ve unutulmak içindeki onlardan
Ya da bir başkaca şey: ben kendimi ayırıyorum.
O yapayalnız olmağdaki kendimi
Böyleyken akıp gidiyorum bir nehir gerçeği gibi.
Sanki ben upuzun bir hikâye
En okunmadık yerlerimle
Yok artık sıkılıyorum.

edip cansever

Okuyana anlamsız gelen cümleler yığını...
Anlamsız kelimeler, söz öbekleri... Bu mudur
İkinci Yeni şiiri?

Bu mudur Edip Cansever?

İkinci Yeni'ye ve Edip Cansever'e bu göz ile
bakanlar, aldanmışlardır sadece. Göreme-
mişlerdir, kelimelerin ötesini. Çağrışımlar
akmamıştır zihinlerinde ve okuduğunu dü-
şünmeden anlama peşine düşmüşlerdir.
Edip Cansever şiiri bu mudur?

Bu değildir.

Kelimeler ile sevişmektir onun şiiri. İmge-
ler ile kapıları açmak, anlamsızlık ile ideaya
erişmektir. Başlı başına parçalanmış anla-
mın, kelimeler ile birleşiminden açığa çıkan
ümitsizliklerdir, yalnızlıklardır, yaşanmış-
lıklar, yaşanmamışlıklardır onun şiiri. Bi-
linçaltının kör kuyularından çıkarılan sudur
onun şiiri. Orada işte tüm anlam, tüm her
şeyin anlamı yazıyor orada. Biraz durup, dü-
şünün; göreceksiniz tüm anlamsızlık için-
den size bakan anlamı, biraz daha

yoğunlaşın göreceksiniz Edip Cansever'in
yalnızlığını.

İşte ben diyeceksiniz. Saygı duyacaksınız
tüm yalnızlığınıza, saygı duyacaksınız tüm
yalnızlara. Belki ümitsizliklerinizden kurtu-
lacak, ümitleneceksiniz hayata dair. Ya da
bazı şeylerin gerçekten anlamsız olduğunu,
çabanın boşa çekilen kürek olduğunu anla-
yacaksınız. Yalnızca düşünün, bulacaksınız
kendinizi.

Benden biri o, senin gibi biri: Edip Cansever.

Şiir kitapları: İkinci Üstü (1947) – Dirlik Dü-
zenlik (1954) – Yerçekimli Karanfil (1957)

Umutsuzlar parkı (1958) – Petrol (1959) –
Nerde Antigone (1961) – Tragedyalar (1964)
Çağrılmayan Yakup (1966) – Kirli Ağustos
(1970) – Sonrası Kalır (1974)

Ben Ruhi Bey Nasılım (1976) – Sevda ile
Sevgi (1977) – Şairin Seyir Defteri (1980)

Yeniden (1981) – Bezik Oynayan Kadınlar
(1982) – İlkyaz Şikâyetçileri (1984) – Oteller
Kenti (1985)

Utku-Aşkın

Genaralim Tankınız Ne Güçlü

Tankınız ne güçlü generalim,
Siler süpürür bir ormanı,
Yüz insanı ezer geçer.
Ama bir kusurcuğu var;
İster bir sürücü.

Bombardıman uzağınız ne güçlü generalim,
Fırtınadan tez gider, filden zorlu.
Ama bir kusurcuğu var;
Usta ister yapacak.

İnsan dediğin nice işler görür, generalim,
Bilir uçurmasını, öldürmesini, insan dediğin.
Ama bir kusurcuğu var;
Bilir düşünmesini de.

Bertolt Brecht

mevzu
kafasına göre çıkar #1

Gel sen de **mevzu** çıkar

...yazılarını, çizilerini yollayabilirsin

... felsefesosyolojikolektifi@gmail.com

Edebiyat Felsefe-Sosyoloji Kolektifi